

Stanovisko Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27.04.1977, sp. zn. Tpj 26/77, ECLI:CZ:NS:1977:TPJ.26.1977.1

Číslo: 22/1978

Právní věta: Nápravně výchovný ústav, v němž se vykonává ochranné léčení během výkonu trestu odnětí svobody podle § 72 odst. 4 věta třetí tr. zák., je oprávněn podat návrh na propuštění z ochranného léčení podle § 353 tr. ř. Nápravně výchovný ústav, zastoupený náčelníkem, má v řízení o propuštění z ochranného léčení postavení strany (§ 12 odst. 5 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 27.04.1977

Spisová značka: Tpj 26/77

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Ochranné léčení, Řízení trestní, Strany v trestním řízení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 72 odst. 4 141/1961 Sb. § 12 odst. 5
§ 353

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1978 sb. rozh.

Nápravně výchovný ústav, v němž se vykonává ochranné léčení během výkonu trestu odnětí svobody podle § 72 odst. 4 věta třetí tr. zák., je oprávněn podat návrh na propuštění z ochranného léčení podle § 353 tr. ř. Nápravně výchovný ústav, zastoupený náčelníkem, má v řízení o propuštění z ochranného léčení postavení strany (§ 12 odst. 5 tr. ř.).

(Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČSR z 27. 4. 1977 č. [Tpj 26/77.](#))

Podle § 353 tr. ř. o propuštění z ochranného léčení rozhodne na návrh prokurátora, obviněného nebo léčebného ústavu anebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání okresní soud, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Do vydání novely tr. zák. č. 45/1973 Sb., která vytvořila možnost vykonávat ochranné léčení během výkonu trestu v NVÚ, nečinilo potíže procesní postavení léčebného ústavu jako navrhovatele ve smyslu shora cit. ustanovení. Ochranné léčení ústavní i ambulantní bylo realizováno vždy v léčebném zařízení, které bylo, jakožto samostatná instituce zdravotnického charakteru, nadáno vlastní právní

subjektivitou a zastoupeno vlastními statutárními orgány. Proto mohlo i ve vztazích navenek vystupovat svým jménem.

Podle ustanovení § 72 odst. 4 třetí věta tr. zák. však lze nyní ochranné léčení vykonávat též během výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovném ústavu. totéž je zakotveno v § 351 odst. 1 ve větě druhé tr. ř.

V této souvislosti se vyskytla otázka, zda v případě, kdy je ochranné léčení prováděno během výkonu trestu odnětí svobody v NVÚ, může jako léčebný ústav v postavení navrhovatele ve smyslu § 353 tr. ř. vystupovat také příslušný NVÚ, v němž je ochranné léčení vykonáváno, nebo zda návrh může podat svým jménem SPOL, (Středisko protialkoholního zdravotnického léčení), které je v rámci NVÚ zřízeno.

Trestní řád tuto otázku výslovně neřeší. Výkladem § 353 tr. ř. v souvislosti s ustanovením § 72 odst. 4, věta třetí tr. zák. a ustanovením § 351 odst. 1, věta druhá tr. ř. lze však dovodit, že v případě výkonu ochranného léčení NVÚ během výkonu trestu odnětí svobody je obdobou léčebného ústavu, který má právo ve smyslu § 353 tr. ř. podat návrh na propuštění z ochranného léčení, příslušný NVÚ, v němž je ochranné léčení vykonáváno, zastoupený náčelníkem NVÚ.

Středisko protialkoholního léčení, které je v některých NVÚ vytvořeno za účelem provádění ochranného léčení, je pouze výkonné účelové zařízení Zdravotnické služby SNV ČSR, jež je organizace a funkčně začleněno v NVÚ, v němž je zřízeno, což výslovně cituje v § 1 také organizační řád SPOL (viz Sběrka instrukcí SNV ČSR, instrukce č. 31/1973). Vztahy vnitřního začlenění SPOL a otázky jeho vnějšího zastoupení jsou tedy toliko interní záležitostí, řešenou v rámci organizační struktury NVÚ.